

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๙

คาดไม่ได้นะธรรม

ก่อนจ้งหัน

พระวัดนี้ให้น้อยไม่มีน้อยเลย ต้องกตเอาไว้ๆ นี้ ๒๙ ที่ไม่ฉันมีเยอะอยู่ข้างใน
ท่านภาวนา พระท่านไม่ฉันจ้งหันท่านภาวนา ท่านหล่อเลี้ยงจิตใจท่านด้วยธรรม ธาตุ
ชั้นหล่อเลี้ยงกันด้วยอาหารการกิน มีสองอย่าง สำหรับธาตุชั้น พวกอาหารการกิน
ควรแก่ธาตุแก่ชั้น เรื่องอรรถเรื่องธรรมแล้วควรแก่จิตใจ พระที่ท่านไม่ฉันจ้งหัน
สำหรับวัดป่าบ้านตาดมีตลอด ที่จะให้มีพระมาฉันจ้งหันครบองค์ในวัดนี้ บอกได้ชัดเจน
ว่าไม่มี ขาดอยู่ตลอดอยู่อย่างนั้น

ที่ท่านไม่มาฉันก็คือท่านภาวนา นี่หมายถึงที่ถูกจริตนิสัยของใคร แต่ส่วนมากถูก
เรื่องผ่อนอาหาร อดอาหาร กับการภาวนานี้ถูกกัน ถูกเป็นส่วนมากทีเดียว ธาตุชั้นกับ
อาหารนี้เข้ากันได้สนิท หล่อเลี้ยงกันดี ทีนี้เวลาหล่อเลี้ยงทางอาหารให้มาก ๆ นี้ร่างกาย
มีกำลัง เป็นเครื่องเสริมกิเลสเข้าไป ราคะตัณหาก็กมาก มันเป็นในใจลึก ๆ นะไม่ได้มา
แสดงอาการภายนอก ทีนี้เราจะฆ่ามันอยู่แล้ว พอมันแย็บ ๆ ออกมาเท่านั้นเห็นแล้วนั้น
นั้นละท่านสังเกตท่านสังเกตอย่างนั้น พอแย็บแย็บภายในจิต เป็นเพราะอะไรจิตจึงเป็น
อย่างนี้ เมื่อทราบว่าเป็นเพราะอะไรท่านก็ตัดอันนั้นออก ๆ นั้นเรียกว่าการปฏิบัติตัวเอง

อยู่เหมือนหมูนินได้หรือ อ้าว พุดจริง ๆ เราไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามโลก เราก็ก
เกิดในท่ามกลางโลกก็ก่อก่กลับมาแล้ว นี่เป็นชาติปัจจุบันที่ได้มาเจอธรรมเข้าซี
ธรรมด ๆ นี้เราเหมือนท่าน ท่านเหมือนเรา ไม่มีอะไรแปลก พอธรรมดวงเข้าสู่ใจท่าน
มองไปสภาพของตัวเองและทั่ว ๆ ไปนี้มันจำไปเลยเท่ากับธรรมที่จำขึ้นภายในใจ จึง
ได้นำมาแนะพวกเพื่อนฝูงลูกศิษย์ลูกหาในการชำระจิตใจ เพื่อให้มีทางออก มีทางออก
ด้วยธรรมนะ ใจไปด้วยธรรม ออกได้ด้วยธรรม ธาตุชั้นเกี่ยวกับเรื่องอาหารการ
บริโภค พิจารณาให้ได้สัดส่วน

คือการผ่อนอาหารหรืออดอาหารนี้ส่วนมากถูก เพราะเกี่ยวกับธาตุชั้นล้วน ๆ
การอดนอนท่านบอกไว้ในธุดงค์ ๑๓ ก็มี เนสัชชี่ ถ้าผู้ใดถูกต้องในทางใดกับจริตนิสัย
ของตน ส่วนมากนักปฏิบัติท่านจะหนักในทางนั้น ๆ เช่นผ่อนอาหารได้ผลดี แม้จะทุกข์
ท่านก็ยอมทนเพื่อความสุขอันเลิศเลอคือธรรมจากการผ่อนหรืออดอาหาร ต้องทำ
เรื่องทุกข์ทำไมจะไม่ทุกข์ ทุกข์ด้วยกันทุกคน แต่เจตนาทุกข์นี้เพื่ออะไร เช่นอย่างอด
นอนผ่อนอาหารนี้เพื่ออะไร เพื่ออรรถเพื่อธรรม ธรรมก้าวเดินได้สะดวก ๆ เอา ทุกข์
บ้างทนเอา ทนเอาทนไปทนมาทางธรรมก็เบิกกว้างออก ๆ ไปได้สะดวกสบาย

การปฏิบัติตน นักภวานาถึงจะรู้ได้ชัดเจนในเรื่องปฏิบัติต่อธาตุขันธ์กับจิตใจ นอกนั้นไม่รู้ เราอยากจะทำจริงๆ ว่าไม่รู้ ถึงจะพระก็พระเถระนะถ้าไม่สนใจปฏิบัติ ดีไม่ดีดูถูกทำนผู้ปฏิบัติกรรมฐานอีกด้วยซ้ำ พระหัวโล้นๆ เรายังดูถูกกันมีนะ ตั้งแต่เราเรียนหนังสืออยู่เราดูเราฟัง ก็เราเรียนนี่เรียนเพื่อปฏิบัติ เรียนอยู่ในวงปริยัติด้วยกัน บางองค์ดูถูกพระปฏิบัติว่า นั่งหลับหูหลับตาไม่ทำอะไรๆ เขาถือว่าเขาทำประโยชน์ให้โลกฉะนั้นเข้าใจไหม ถ้ามาพูดอย่างนั้นไม่ได้นะกับเรา อยู่ในวงปริยัติด้วยกัน ใส่กันเปรี้ยงเลย มันปริยัติด้วยกัน แขนซ้ายแขนขวาตีกันมันเจ็บปวดก็เจ็บปวดตัวเองละซี พวกปริยัติด้วยกัน เราก้เรียนปริยัติ พูดมาไม่ถูกทางเอาเลยแหละเรา ถ้าผู้ที่พูดชมเชยกรรมฐานมีเหตุมีผลเรานิ่งเราฟัง

ทั้งๆ ที่เราเองปฏิบัติกรรมฐานตลอดนะ เราไม่เคยละ เรียนหนังสืออยู่เท่าไรไป การภวานาเราไม่เคยละ แต่ไม่เคยพูดให้ใครฟัง วันนี้เปิดเสียบ้างให้ชัดเจน ไปพูดให้พวกลิงพวกค่างคือพวกเดียวกันมันไม่มีผิดมีถูก มันพูดแห่พูดเล่นเฉยๆ มันรำคาญซี เพราะคนหนึ่งเอาจริงเอาจังภวานา เขาพูดเข้าพูดแห่มันไม่อยากฟัง ทำเฉย เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปีละเมื่อไรเรื่องกรรมฐานเราพูดจริงๆ เราไม่เคยละ อยู่กับเพื่อนกับฝูง พวกลิงพวกค่าง กิริยาอาการก็เป็นลิงเป็นค่างกับเขาไป แต่ใจกับจิตตภวานานี้เน้นหนักอยู่ภายในเงียบเลย ไม่ให้ใครรู้ พวกเพื่อนเดียวกันไม่รู้

ออกจากรั้วแล้วถึงได้เปิดเผย ขึ้นเวทีชดกับกิเลสในป่าในเขา ที่นี้ออกเปิดเผย ละ เวลาเรียนอยู่ไม่พูดเลย ปิดตายเลยเทียวเหมือนไม่เคยสนใจภวานา ไปพูดให้พวกเดียวกันก็พวกเดียวกัน แขนซ้ายแขนขวาตีกันจะไปเสียหายที่ไหน ก็เสียหายตัวเองนั่นแหละ พวกเดียวกันมีผิดมีถูกอะไร พูดหยอกเล่นกันไปอย่างนั้น แต่มันไม่อยากฟัง นี่เราเคยปฏิบัติ การสังเกตตัวเอง จิตตภวานาเลิศเลอ ไม่มีอะไรจะยิ่งกว่าจิตตภวานา พุทธศาสนาลงในจิตตภวานา ถ้าใครไม่เคยภวานาตายเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่ว่าจะพระว่าฆราวาส แม้ถือพุทธศาสนาก็ตาม ให้ได้ภวานาให้ได้เห็น

ภวานานี้ดูมหาเหตุ คือใจนี้ตัวสร้างเหตุ ทุกอย่างส่วนมากจะเป็นกิเลสสร้างเหตุ ขึ้นมาภายในใจ จิตตภวานาสติจ้องลงไปใจนั้น ที่นี้จะเห็นเหตุการณ์ที่แสดงออกจากใจประเภทต่างๆ จากนั้นก็จะเห็นเหตุการณ์ของธรรมที่ตอบรับกันๆ ต้านทานกันต่อไปเหตุการณ์ของธรรมขึ้น นี่การพิจารณา ที่นี้เอาตัวออกได้ละที่นี้ มันเห็นช่องทางที่ออกที่เข้าแล้วนั้น ถ้าไม่ภวานาไม่ค่อยเห็นนะ เรียนในตำราก็เรียน เราก้เรียน แต่เรียนไปด้วยความจำ ความจำไม่ได้เป็นสมบัติของตัวเองได้ การปฏิบัติ ผลจากการปฏิบัติต่างหากเป็นสมบัติของตัวเองได้

เพียงเรียนนี้เรียนไปเท่าไร ก็ประโยคก็เรียนเออะนะ มีแต่ความจำๆ ความจำละกิเลสไม่ได้แม้ตัวเดียว ถ้าไม่จำเพื่อปฏิบัติ เป็นอย่างนั้นนะ เปิดออกมาให้ท่านทั้งหลายทราบ เราผ่านทั้งหมด ทางปริยัติก็ผ่าน ขอคุ้ยสักหน่อย มหาบัวประถม ๓ เปรียญ ๓ ประโยค นักธรรมตรี นักธรรมโท นักธรรมเอก ผ่านมาแล้ว พูดได้ มันก็เห็นไปหมดละซีทางปริยัติ ที่นี้ออกทางภาคปฏิบัติขึ้นเข้ขึ้นป่าซัดกับกิเลสตลอดมา จนได้มาเป็นครูเป็นอาจารย์ ผ่านทั้งสอง เพราะฉะนั้นการพูดจึงพูดได้แม่นยำไม่ผิด การเรียนจึงเป็นบาทฐานหรือเป็นปากทางเพื่อออกปฏิบัติ ถ้าเรียนเฉยๆ ไม่ปฏิบัติก็เหมือนนกขุนทองดีไม่ดีเป็นหนอนแทะกระดาก เรียนไม่ตั้งใจปฏิบัติ ได้แต่ความจำ

ความจำไม่ใช่เป็นสมบัติแกักิเลสได้นะ จำได้เฉยๆ เรียนไปแล้วจำได้แล้วก็หลงไปลืมไปๆ ภาคปฏิบัตินี้ต่างหาก พอปฏิบัติแล้วปรากฏผลเข้าสู่ใจๆ เป็นสมบัติของใจละที่เป็นเรื่อยๆ อะไรจะเสื่อมจะทราวมไป ธรรมกับใจที่เคยปฏิบัติมานี้จะติดแนบกับกัน นี่เป็นสมบัติของตัวเองแท้ นักปฏิบัติเราพระเจ้าทำให้ดี อย่าสักแต่ว่าทำ ทำอะไร นี่จวนจะตายแล้วยังเป็นห่วงเป็นใยหมู่เพื่อนมาก เป็นห่วงมากจริงๆ มาอยู่เด่นๆ ด้านๆ ไม่ได้นะ สักแต่ว่าอยู่มั่นเป็นเรื่องโลกไป เรื่องธรรมต้องเป็นผู้มีสติตั้งเตรียมทำเตรียมทางตลอดเวลาเหมือนเขาออกแนวรบ เผลอไม่ได้ออกแนวรบ นักมวยต่อยกันก็เผลอไม่ได้ ระหว่างกิเลสกับธรรมต่อยกันบนหัวใจเราเผลอไม่ได้ หงายหมาๆ หงายหมาคืออะไร หงายหมอน มันหงายลงหมอนๆ นั่นละ เอาละจบเท่านี้

หลังจั้งหัน

ระยะนี้วิฑูกระจายออกดูเหมือนจะทั่วประเทศไทยแล้วมัง ออกอย่างรวดเร็วจะออกทางโน้นทางนี้ ท่านเหล่านั้นเป็นผู้รับผิดชอบเองหมด เรารับผิดชอบเฉพาะบ้านตาดแห่งเดียว นอกจากนั้นท่านเหล่านั้นรับผิดชอบตัวเองๆ ทั้งหมด ทุกแห่งที่ตั้งสถานีวิฑูที่ไหนรับผิดชอบเองด้วยกันทั้งนั้น เราก็รับผิดชอบเฉพาะบ้านตาดเท่านั้น ถ้าให้เราไปรับผิดชอบด้วยเราไม่ไหว ตั้งแต่สถานีบ้านตาดนี้ก็ยังคงคิดเกี่ยวกับเรื่องปัญหาเวลาเราตายไป เพราะเวลานี้เราอยู่นี้ก็ไม่มีปัญหาอะไรทุกสิ่งทุกอย่าง เวลาเราตายแล้วจะทำยังไง

เลยทำให้คิดกันจะตั้งมูลนิธิขึ้น เอาเงินมาตั้งเป็นมูลนิธิขึ้นสำหรับเอาดอกผลออกไปช่วยทางวิฑูเวลาเราตาย ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่นี้ก็ไม่มีปัญหาอะไร ตอนเราตายนั่นซีลำบาก เลยต้องคิดไว้ไม่คิดไม่ได้ อันนี้เราเป็นคนจัดการเองหมด การจัดการจ่ายเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด เราจัดหมด สถานที่ปลูกสร้างให้ ที่อยู่ที่พักเราจัดการเองหมดเลย ที่นี้มาวิตกวิจารณ์ตอนเราตายไป เงินเดือนหรือค่าใช้จ่ายในสถานีวิฑู

ต่อๆ ไปนี้ เราตายแล้วจะทำยังไงเลยทำให้คิด จึ่งว่าจะตั้งเป็นมูลนิธิขึ้น มีเงินก้อนเอาไว้สำหรับจ่ายอันนี้ เวลาเราตายแล้วจะไม่ได้เดือดร้อนภายหลัง เราวางนั้นนะ กำลังคิดอยู่

ถ้าธรรมได้เข้าสู่ใจโลกแล้วโลกจะมีความสงบร่มเย็น รัฐบาลบุญ ธรรมเป็นน้ำดับไฟ มันจะแสดงเปลวจรวดเมฆก็ตาม น้ำสาตลงไปนี่ยุบเลย ไฟยุบด้วยน้ำดับ กิเลสก็ยุบด้วยธรรม ที่ว่าไฟนี่นะ ปัจจุบันเขาเคียดแค้นให้กันมากถึงขนาดว่าคนนี่ต้องตายยังไงๆ จะเอาให้ถึงตัว ฆ่า เอาปืนไปเลย เมื่อเส้นบุญเส้นกรรมยังมีอยู่ธรรมก็ช่วยได้ เพราะเคียดแค้นเหลือประมาณวางั้น ต้องฆ่าอย่างเดียวยังอื่นไม่ได้

เขาเองเขาก็ไม่คิดว่าจะมีอะไรมาหักห้ามเขาได้ เพราะเขาจะฆ่าอย่างเดียวเท่านั้น ที่นี้ก็ไป มันจะอยู่ที่ตรงไหนจะตามเข้าไปฆ่าแล้วเราตายเมื่อไรก็ได้เรา ขอให้คนนี่ตายเตรียมท่าจะฆ่า เหมือนว่าจะไม่มีทางเล็ดลอดไปได้คนนั้นก็ดี คนนี้ก็ไม่มีทางหลบหลีกที่จะทำอย่างอื่น มีแต่จะฆ่าอย่างเดียว ไปด้วยความเคียดแค้นเรียกว่าสุดขีด ต้องฆ่าอย่างเดียวย่างนั้นเลย

ที่นี้เวลาไป นี่ละครของเขาดียังมีอยู่ ภาพพ่อแม่ครูจารย์มั่นนี่โผล่ขึ้นมาขึ้น ขวางหน้าเลยเชียว นี่จะไปตกรนกรหลุมไหนนี่ พอวางั้นทิ้งปืนปี๊วะกราบเลย พอเสร็จแล้วภาพท่านอาจารย์มั่นก็หายไปเลย ที่นี้เลยเป็นมิตรกับเขาต่อไป ไม่ฆ่าละ แล้วเขาก็รับเป็นมิตรเป็นคู่พึ่งเป็นพึ่งตายกันเลย เรื่องเคียดแค้นทั้งหลายลบหมดเลย นั้นเห็นไหมละอำนาจแห่งกรรม ไม่ได้คิดว่าจะเป็นไปได้ ภาพปรากฏขึ้นมาจังก่ำที่หน้านี้เลย นี่จะไปตกรนกรหลุมไหนนี่ วางั้น เป็นรูปพ่อแม่ครูจารย์มั่น ทางนั้นก็ทิ้งปืนกราบทันทีเลย จิตลงอย่างเต็มเหนี่ยว พอเสร็จแล้วก็ไปผูกกันเป็นมิตร นี่ปัจจุบันนะ ภาพแสดงให้เห็นปัจจุบัน เป็นอย่างนั้นละอำนาจแห่งบุญแห่งกรรม

ใครอย่าไปคาดนะ คาดไม่ได้นะธรรม มันได้เห็นประจักษ์ในหัวใจนี้ จึ่งได้กล้าพูดทุกอย่าง ใครจะว่าบ้าก็ว่า ขอให้ได้พูดเต็มปากเถอะวางั้นเลยเรา เขาจะว่าบ้าให้เขาว่าไปขอให้เราพูดเต็มปากของเรา ตามความรู้ของเราที่พอใจ เป็นอย่างนั้นนะ เวลามันเป็นขึ้นมาไม่มีอะไรจะคาดได้นะ มันผิดคาดผิดหมายไปทุกอย่าง เราคาดคะเนต้นเตาอะไรๆ กับความจริงมันเข้ากันไม่ได้ พอความจริงผางขึ้นมาเท่านั้นยอมรับเลย ยอมรับความจริง

ที่ว่าธรรมเกิดขึ้นที่ใจอย่างที่ว่าฟ้าดินถล่ม เราเคยพูดให้ฟังแล้ว มันถึงใจตลอดนะ สดๆ ร้อนๆ ที่ว่าฟ้าดินถล่ม เคยคิดเคยคาดเมื่อไรว่าจะรู้จะเห็นอย่างนี้ๆ ก็เพราะอำนาจแห่งธรรมที่ปฏิบัติมาๆ เมื่อเหตุเต็มเหนี่ยวแล้วแสดงถึงผลก็เต็มเหนี่ยวรับกัน ปั้งละชิ ที่นี้จะไปเชื่อใครเมื่อประจักษ์อยู่กับหัวใจเจ้าของ จะไปหาใครมาเป็นพยาน พอผางขึ้นเท่านั้นยอมรับเลย นั่นแหละพระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

ไม่ต้องหาใครมาเป็นพยาน สอนโลกได้ทั้งสามโลก นี่ต้องเป็นขึ้นในหลักธรรมชาติ เหตุกับผลพร้อมกันแล้วแสดงออก

เวลามันเป็นอย่างที่พูดให้ฟัง จำขึ้นมาเท่านั้น เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่ของเราเราไม่เคยเห็นนี่ เราไม่เคยคิดเคยคาดว่าจะเป็นอย่างนี้ การปฏิบัติธรรมก็ปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถ แต่ผลที่ปรากฏขึ้นมามันเหนือความคาดหมายเสียทุกอย่าง ผางขึ้นมาเลย หมอบเลย นั่น ธรรมแท้เป็นอย่างนี้หรือ พุทธแท้เป็นอย่างนี้ละหรือ ๆ คือมันซ้ำให้มันถึงใจ ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละหรือ ๆ เป็นอย่างที่ใจเป็นอยู่นั้น แต่ก่อนไม่เคยเป็น เวลาจำขึ้นมาแล้วมันเป็นขึ้นที่นั่น แล้วไปถามใครละที่นี้ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละหรือ ๆ ซ้ำ

แล้วประมวลปุบมา หือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง มันเป็นแล้วนั้น เราคาดเมื่อไร คาดได้เมื่อไร เป็นแล้วนั้น นี่ละจึงว่าธรรมเลยความคาดความหมายทั้งนั้น ใครอย่าไปคาดหมายดินเดา อย่าไปคิดเอานะว่านรกไม่มี บาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มีนี่ อย่างนะ อย่าสร้างความฉิบหายให้ตัวเอง ศาสดาองค์เอกทั้งนั้นมาชี้บอกพวกเรา บาปบุญนรกสวรรค์ทุกสิ่งทุกอย่างนี้ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์สอนแบบเดียวกันหมด เห็นมาแล้วด้วยกัน ไม่มีใครลบล้างกันได้ ไม่มีใครกีดขวางกันได้ ชัดแย้งกันได้เลย เป็นอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ยอมรับด้วยกัน แล้วนำสิ่งที่รู้ที่เห็นที่ยอมรับแล้วมาสอนโลก

โลกมันโลกตาบอดโลกอวดเก่งละชิ ลบล้างว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี อย่างนะบอกตรง ๆ เลยเรา อย่าสร้างความฉิบหายแก่ตัวเอง ให้รีบแก้ละ ธรรมที่แสดงมาเหล่านี้คือจอมปราชญ์ ไม่ใช่คนตาบอด ไปเห็นแล้วถึงมาบอก ไม่ใช่คนตาบอดไม่เห็นแล้วก็มาบอก นี่เห็นแล้ว โลกวิทู ๆ ประจำทุกพระองค์ของศาสดา ผู้ปฏิบัติธรรมท่านก็รู้ของท่านอย่างนั้น ตามภูมิของท่าน แล้วค้านได้ยังไงเมื่อประจักษ์ต่อหัวใจตัวเองแล้ว อ้อ เท่านั้นพอ

อย่างที่ว่า พุทธแท้เป็นอย่างนี้ละหรือ แน่ะ เคยคิดเมื่อไร ธรรมแท้เป็นอย่างนี้หรือ เป็นอย่างที่หัวใจเป็นอยู่นั้น เอาอะไรมาเป็นคู่แข่งไม่ได้ ไม่ขึ้นกับอะไร ขึ้นกับหลักธรรมชาติ สงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละหรือ หือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ที่เราเคยคาดเคยกราบไหว้บูชามานั้น มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง มันเป็นแล้วนั้นนะ เป็นอย่างนั้นนะ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เราก็กกราบไหว้มาตั้งแต่เราระลึกนับถือท่าน กราบไหว้ท่านมาก็เป็นแบบเรา ๆ ท่าน ๆ เป็นความคาดความหมายความจำธรรมตาของคนมีกิเลส บทเวลาอันนั้นผางขึ้นมาเท่านั้นหมดเลยที่นี้ กิเลสก็หมดไปพร้อมกันด้วย ตัวหลอกลวงตัวตมตุนตัวให้สงสัยหมดไปด้วย จำขึ้นมาแล้ว เหนอ

พระพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้แหละ แล้วก็พูดว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้อย่างนี้แหละ
อย่างที่มีมันเป็น เราจะพูดให้มันตรงกับศัพท์แสงทีเดียวไม่ต้องพูดถึงสูงถึงต่ำละนะ
พระพุทธเจ้าตรัสรู้อย่างนี้หรือ อย่างเราตรัสรู้เดี๋ยวนี้แหละอยากว่า เข้าใจไหมละ มัน
อันเดียวกันจะให้ไปว่ายังไงอีก ธรรมแท้เป็นอย่างนี้แหละ สงฆ์แท้เป็นอย่างนี้แหละ
นี่ละภาคปฏิบัติเห็นชัด ๆ อย่างนี้

ขอให้ปฏิบัติเถอะนะ พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ลือโลก สามแดนโลกธาตุมานาน
แล้ว ตั้งกับตั้งกัลป์ พระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไรรู้กันเดี๋ยวกันเลยแบบเดียวกันเลย เป็นแถว
แนวหรือขนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ ๆ มีพุทธศาสนาเท่านั้นบอกตรง ๆ เลยเรา ใครจะเอา
คอเราไปตัด ตัด มันเข้าในองค์ภาวนาให้เต็มเหนี่ยวแล้วมันจำไปหมดแล้วจะให้ว่ายังไง
สงสัยอะไร หาพระพุทธเจ้าหาที่ไหน จำขึ้นนี้แล้วมันเป็นอันเดียวกันหมดแล้ว หือ
พระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหนหาอะไร มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง เห็นแล้วนั้น

ปฏิบัติให้มันรู้ซึ้นนะ ใครจะว่าบ้าสามโลกธาตุให้เขาว่าซิ เราไม่เป็นบ้าคนเดียวเรา
ก็สบายเข้าใจไหม ศาสนาพระพุทธเจ้านี้ โธ่ จึงได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังให้ชัดเจน
แจ่มแจ้ง ถอดออกมาจากหัวใจที่มันจำอยู่นี้แล้ว ใครจะว่าบ้าเราไม่สนใจ เพราะอำนาจ
แห่งความเมตตาสงสารมันเหนือทุกอย่างแล้ว เกินกว่าที่จะมาถือสีถือสา เขาว่าอย่างนั้น
เขาว่าอย่างนี้ เहांว้อก ๆ แวก ๆ ปากอมขี้มาเห่าเฉย นี่ปากอมธรรมนี่นะ หัวใจเป็นธรรม
ออกมาทางปากก็ปากเป็นธรรม สอนโลกเพื่อความพ้นทุกข์เป็นมหายานคล้อย่างยิ่งแล้ว
เสียที่ไหน พิจารณาซินะ

ขอให้รู้ซึ้นมาภายในใจเถอะ ไม่ต้องไปหาพยานที่ไหน มันครอบโลกธาตุไปเลย
ทีเดียว ใครจะว่าอะไร ๆ มันไม่ได้สนใจ นั่นละหลักธรรมชาติแท้ หัวใจเข้าใจไหม ใจ
ดวงนี้เป็นอย่างนั้น ส่วนธาตุส่วนชั้นของเราก็เป็นธรรมดา มีกิริยาทำทางอะไร ๆ นี้
เพียงเอานามาใช้ตามกิริยาของสมมุติต่างหาก ธรรมชาตินั้นไม่มีอะไรเข้าไปเกี่ยวข้องได้
เลย จึงเรียกว่าวิมุติ พ้นจากสมมุติความเคลื่อนไหวโดยประการทั้งปวงแล้ว ธาตุชั้น
ของเราเป็นสมมุติเป็นความเคลื่อนไหวธรรมดา โลกเขาเป็นยังไงมันก็เป็นได้อย่างนั้น

จึงยกตัวอย่าง เราพูดออกมาอย่างจ้ง ๆ เลย ใครจะว่าเราบ้าก็ว่า เช่นยาเสพติด
เข้า อย่างที่เขาถามที่เราสลดสังเวชตอนหนึ่งนะ ท่านอาจารย์มันใครก็รำลือทั่วประเทศ
ไทย ท่านยังฉันทมากอยู่หรือ โอ้ย เราสลดใจมากนะ ท่านยังฉันทมากอยู่หรือ ไม่ฉันท
มากนี้หรือคืออรหันต์ ผู้ฉันทมากลบล้างไปหมดเลย มันสลดสังเวชนะ ก็นี่เรื่องธาตุ
เรื่องชั้นเข้าใจไหม เราเคยกินเคยเป็นมาอย่างไงมันก็เคยชินของมัน แม้แต่สูบบุหรี่มันก็
ติดอยู่ในธาตุในชั้นกับบุหรืนะ เอา ยาเสพติดเอามาซิ เอาพระอรหันต์มากิน ธาตุ
ชั้นของท่านติดเข้าใจไหม เอาพระพุทธเจ้ามากิน ธาตุชั้นของพระพุทธเจ้าติด แต่

พระพุทธเจ้าไม่ติดเข้าใจไหม คือธาตุขันธ์นี้เป็นสมมุติทั่วๆ ไปเหมือนกัน สิ่งเหล่านี้ก็เป็นสมมุติพหุเสพย์ติดเข้ากันได้สนิท เพราะฉะนั้นตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวกองค์สุดท้าย นี่เป็นเรื่องธาตุขันธ์อันเดียวกันเป็นสมมุติอย่างเดียวกัน ติดได้ในสิ่งที่ควรติด เข้าใจไหมละ

อย่างที่เขาวาท่านยังฉันหมากอยู่หรือ โคตรพ่อโคตรแม่มีงเคยเป็นพระอรหันต์หรืออยากว่างั้นนะเรา เข้าใจไหม มีงอย่ามาอวดดีต่อพระพุทธเจ้า เราอยากพูดอย่างนั้นหรือพูดแล้ว คนหนึ่งพูดด้วยหลับตาพูด คนหนึ่งจำอยู่ตลอดเวลา อะไรควรแก่สมมุติทั้งหลายมันก็เป็นไปตามมันมันรู้อยู่นั้น อะไรที่เป็นวิมุตติเข้าตะไม่ได้ เป็นอันนั้นต่างหาก เรื่องสมมุติมันก็เข้าได้ อย่างเอายาเสพย์ติดมาให้กินนี้ติดหมดเหล่านี้พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ติด ธาตุขันธ์ท่านะติด เพราะธาตุขันธ์เป็นสมมุติ สิ่งเหล่านี้เป็นสมมุติ เข้ากันได้เข้าใจไหม เพราะฉะนั้นมันถึงติดได้เปื้อนได้ทุกอย่าง ส่วนธรรมชาติมันไม่มี หมด ให้พากันเข้าใจเอานะ

นี่พูดอย่างจ้งๆ ออกมาจากหัวใจ หัวใจนี้ไม่ติดอะไรพูดง่าย ๆ ขึ้นชื่อว่าสมมุติแล้วไม่มีอะไรที่จะไปติดได้ อันนั้นเป็นวิมุตติล้วนๆ แล้ว ส่วนธาตุส่วนขันธ์เป็นสมมุติเหมือนโลกทั่วๆ ไป ก็ติดได้เหมือนกันเป็นได้เหมือนกัน ให้พากันจำ มีใครพูดอย่างนี้อย่างหลงตาพูดอยู่นี้มีใครพูด ที่ว่าอะไรติดได้อะไรติดไม่ได้ ไม่มีใครมาพูด ถ้าว่าพระพุทธเจ้าแล้วจะไม่มีอะไรติดเลย องค์พุทธะนั้นยอมให้ ส่วนธาตุขันธ์นี้เหมือนสมมุติทั่วๆ ไป ก็ต้องเป็นสภาพตามสมมุติทั่วๆ ไป เออละนะ

พอพูดเรื่องนี้แล้วเราระลึกถึงยาพวกที่เขายายเคลื่อนตลาด คือยาบางชนิดมันมียาเสพย์ติดอยู่ในนั้น เวลากินแล้วไม่ได้กินอยู่ไม่ได้ ติด อันนี้เขาก็มาถวายธรรมดา กินไป พอกินไปๆ ปึ่รู้ อ้อ นี่มียาเสพย์ติด ถ้าจะพูดถึงว่ายานี้ยาเสพย์ติด มันกระเทือนต่อสินค้าของเขา กระเทือนต่อโรงงานต่อสินค้าของเขา พูดไม่ได้ ต้องพูดกระซิบกันเฉพา เพราะอันนี้เป็นยาเสพย์ติด ออกมานี้ไม่ได้กินอยู่ไม่ได้ อยู่ลึกๆ นะ นี่ละธาตุขันธ์มันรับกันแล้ว ถึงเวลามันรู้มันอยากแล้ว นี่ละธาตุขันธ์ อ้อ นี่มียาเสพย์ติด พอขึ้นก็ปิดเลยที่นี้ พอรู้แล้วปิดเลย ให้พากันเข้าใจอย่างนี้ สมมุติเข้ากันได้สนิท ติดได้ทั้งนั้น สมมุติ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz